

466.

Oświadczenie rządowe

z dnia 9 czerwca 1923 r.

w przedmiocie przystąpienia Republiki Finlandzkiej do Międzynarodowego Porozumienia podpisanego w Paryżu w dniu 4 maja 1910 r., dotyczącego zwalczania obiegu wydawnictw pornograficznych.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że zgodnie z komunikatem Rządu Finlandzkiego z dnia 3 maja 1923 r. Republika Finlandzka zgłosiła przystąpienie do Międzynarodowego Porozumienia, podpisanego w Paryżu w dn. 4 maja 1910 r., dotyczącego zwalczania obiegu wydawnictw pornograficznych (Dz. U. R. P. z 1922 roku № 21).

Minister Spraw Zagranicznych: *M. Seyda*

467.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 14 czerwca 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia akcyzy od zapalek na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 1 i 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 36, poz. 238) podatek od zapalek w wysokości 80 mk. podwyższa się na 120 mk. od pudełka zawierającego nie więcej, jak 60 zapalek. Wyjątek stanowią książeczki z zapalkami, zawierające do 30 zapalek, które mogą być po 2 sztuki oklejone jedną opaską podatkową.

§ 2. Opaski podatkowe (banderole) wykupione przed dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia po dotychczasowej cenie będą mogły być użyte po tym dniu do naklejania na pudełka z zapalkami po uprzednim dopłaceniu różnicy pomiędzy dotychczasową, a podwyższoną stopą podatkową w kwocie 40 mk.

§ 3. Zapasy zapalek opodatkowanych według dotychczasowej stopy znajdujące się na obszarze Rzeczypospolitej w składach, lokalach handlowych lub transporcie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, przekraczające ilość 500 (pięćset) pudełek normalnych (o zawartości nie więcej, jak sześćdziesiąt zapalek), podlegają zgłoszeniu i dodatkowemu opodatkowaniu po mk. 40 od pudełka.

§ 4. Osoby winne zaniechania lub zaniedbania przepisane w § 3 niniejszego rozporządzenia zgłoszenia zapalek do dodatkowego opodatkowania ulegną

karze przewidzianej za defraudację podatkową stosownie do przepisów skarbowo-karnych obowiązujących w poszczególnych dzielnicach.

§ 5. Wszelkie kary pieniężne ustanowione za defraudację podatkową w austriackim ces. rozporządzeniu z dnia 29 sierpnia 1916 (Dz. Ust. № 278) o opodatkowaniu zapalek, w dziale piątym części piątej ros. ustawy akcyzowej (tom V Zbioru praw rosyjskich według wydania z r. 1901 i dalszego ciągu z r. 1912), w niemieckiej ustawie o opodatkowaniu zapalek z dn. 15 lipca 1909 (Dz. U. Rz. Niem. str. 814), zmienionej ustawą z dn. 6 czerwca 1911 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 241) wzgl. z dnia 10 września 1919 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 1629) wymierzać należy w wysokości 50—100-krotnej ilości umniejszonej lub na umniejszenie narażonej akcyzy — a grzywny porządkowe podnosi się tysiąckrotnie.

Pudełka z zapalkami niezaopatrzone przepisami opaskami podatkowymi lub bez opasek podatkowych ulegają nadto konfiskacie.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

468.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 14 czerwca 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia akcyzy od wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji, na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41 poz. 248) oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowione w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 34 poz. 222) stopy podatkowe podnosi się dla wina musującego winogronowego z 20.000 na 40.000 mk., a dla wina musującego owocowego z 5.000 na 20.000 mk.

Postanowienia przejściowe.

§ 2. Wino musujące, które z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajduje się poza fabryką wina musującego lub magazynem celnym lub wolnym składem wina podlega dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości różnicy między dotychczasową a oznaczoną w § 1 stopą podatkową.

Od dodatkowego opodatkowania wolne jest wino musujące, znajdujące się w posiadaniu gospodarstw domowych, które wina nie sprzedają, ani nie szynkują, jeśli łączny zapas wina musującego nie przekracza dziesięciu całych flaszek.

§ 3. Kto w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiada zapas wina musującego podlegający dodatkowemu opodatkowaniu, jest obowiązany w przeciągu najbliższych trzech dni zgłosić organowi skarbowemu wyznaczonemu w drodze rozporządzenia wykonawczego ilość i wielkość flaszek, jako też gatunek wina musującego, dozwolić zbadania zapasów, następnie uiścić dodatkowy podatek.

Bliższe postanowienia co do tego zgłoszenia, dalej co do zbadania zapasów, użycia znaczków podatkowych, jako też terminu uiszczeniu dodatkowego podatku wydane będą w drodze rozporządzenia wykonawczego.

§ 4. Zaniechanie lub zaniedbanie przepisanego zgłoszenia dla dodatkowego opodatkowania wina musującego lub zgłoszenia ilości tegoż zmniejszonej więcej niż 5% ilości stwierdzonej urzędownie podpadają pod przepisy karne §§ 15 — 19 ustawy niemieckiej o opodatkowaniu wina musującego z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. strona 1064) stanowiącej załącznik rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 95 poz. 700).

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

469.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 14 czerwca 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu, piwa, cukru, zapalek i t. p. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji, na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41 poz. 248) oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Artykuł 150, 151, 153 i 154 ros. ustawy akcyzowej (tom V Zbioru praw rosyjskich według wydania z r. 1901 i dalszego ciągu z r. 1912) tudzież art. 91 niemieckiej ustawy o opodatkowaniu spirytusu z dnia 15 lipca 1909 r. (Dz. U. Rz. Niem. strona 661) uchyla się. Natomiast rozciąga się na

cały obszar Rzeczypospolitej moc obowiązującą podanych w przyległym załączniku postanowień ustępu 1 i 2 artykułu 52 austriackiej ustawy o podatku od spirytusu z 20 czerwca 1883 r. (Dz. Praw № 95) z uzupełnieniem z 17 lipca 1899 (Dz. Pr. № 120).

§ 2. Artykuły 331 do 346 ros. ust. akcyzowej (tom V Zbioru praw rosyjskich według wydania z r. 1901 i dalszego ciągu z r. 1912) uchyla się, a artykuł 330, 445 i 449 tejże ustawy, § 7 niemieckiej ustawy o opodatkowaniu spirytusu z dnia 15 lipca 1909 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 661) i § 79 austr. ustawy o opodatkowaniu spirytusu z dnia 20 czerwca 1888 r. (Dz. U. № 95) z uzupełnieniem z dnia 17 lipca 1899 r. (Austr. Dz. U. № 120.II) otrzymują brzmienie następujące w przedmiocie kredytowania podatku:

„Podatek spożywczy od spirytusu (akcyza) może być zakredytowany na warunkach ustalonych przez Ministra Skarbu”.

§ 3. Ustęp drugi § 11 niemieckiej ustawy o opodatkowaniu piwa z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. U. Rz. Niem. strona 863), ustęp pierwszy § 22 austriackiego cesarskiego rozporządzenia z dnia 17 lipca 1899 r. (Dz. U. № 120.I) o opodatkowaniu piwa i część art. 400 ros. ustawy akcyzowej (tom V Zbioru praw rosyjskich według wydania z r. 1901 i dalszego ciągu z r. 1912) odnosząca się do kredytowania podatku od piwa otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatek spożywczy od piwa może być zakredytowany na warunkach ustalonych przez Ministra Skarbu”.

§ 4. § 40 austriackiej ustawy o opodatkowaniu cukru z dnia 20 czerwca 1888 r. (Dz. U. № 97), zmienionej częściowo ces. rozporządzeniem z dnia 17 lipca 1899 r. (Dz. U. № 120.IV) i § 3 niemieckiej ustawy o opodatkowaniu cukru z dnia 27 maja 1896 r. (Dz. U. Rz. Niem. strona 117) o kredytowaniu podatku od cukru otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatek spożywczy od cukru (akcyza) może być zakredytowany na warunkach ustalonych przez Ministra Skarbu”.

§ 5. Artykuł 1050 i 1051 ros. ustawy akcyzowej (tom V Zbioru praw rosyjskich według wydania z r. 1901 i dalszego ciągu z r. 1912) i § 7 niemieckiej ustawy o opodatkowaniu zapalek z dnia 15 lipca 1909 r. (Dz. U. Rz. Niem. strona 814) odnoszące się do kredytowania podatku (akcyzy) od zapalek otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatek spożywczy (akcyza) od zapalek może być zakredytowany na warunkach ustalonych przez Ministra Skarbu”.

§ 6. Podatek zakredytowany, a niezapłacony w terminie ściągają się analogicznie do postanowień art. 2 i 6 ustawy z dnia 9 marca 1923 r. o karach za zwłokę oraz kosztach egzekucyjnych (Dz. U. R. P. № 31 poz. 189) wraz z karą za zwłokę wynoszącą miesięcznie 10% zaległych, w terminie niezapłaconych kwot (§ 2 ustawy) i opłatami na pokrycie kosztów spowodowanych przymusowym ściąganiem zaległości w przewidzianej w § 6 powyższej ustawie wysokości.